

Anm. til § 26: Andre og overordentlige Statsudgifter.

indsamlet ved sine geografisk-geologiske Undersøgelser paa Island i Aarene 1881—98, ogsaa fremdeles maa blive ham til Del.

I sit Andragende har Dr. Thoroddsen udførligt gjort Rede for det af ham udførte meget betydelige Arbejde med Hensyn til Islands systematiske Undersøgelse. Under hans mangeaarige Rejser og Studier har han opsamlet et meget stort videnskabeligt Materiale, som det vil tage en lang Række Aar at bearbejde, hvis de mange Iagttagelser skulle komme Videnskaben til Gode. Andrageren maa derfor udelukkende hellige sig dette Arbejde. Ministeriet for Island, der har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Dr. Thoroddsens nu foreliggende Andragende, har udtalt, at der af Hensyn til hans fortjenstfulde Forarbejder til Islands geologisk-geografiske Beskrivelse og for at sætte ham i Stand til at udarbejde denne i Henhold til en dertil erhvervet særlig Hjemmel paa den islandske Finanslov for Aarene 1900—01 efter Ansøgning er bevilget ham i en forholdsvis ung Alder Afsked med Pension fra hans Embede som Adjunkt ved den lærde Skole i Reykjavik, og denne Pension er fastsat til næsten det dobbelte af den, som efter almindelige Regler vilde have tilkommet ham, nemlig til 2,000 Kr. aarlig, og man er gaaet ud fra, at den i øvrigt fornødne Støtte til, at han indtil videre ganske skulde kunne ofre sig for videnskabelig Syssel, vilde blive ydet fra anden Side.

Man maa, efter alt, hvad der saaledes foreligger, finde, at der er god Grund til vedblivende at støtte Dr. Thoroddsen og skal derfor anbefale, at den nu foreslaaede Undersøgelse bevilges ham.

Til IV. 51. Ved Finansloven for 1897—98, jfr. Rigsdagstidenden for 1896—97, Tillæg B., Sp. 555—58, blev der bevilget Arkitekterne, Professor H. J. Holm, V. Koch og Professor Storck en Understøttelse af Statskassen paa 500 Kr. som 1ste Del af en 5aarig Understøttelse paa 500 Kr. aarlig til fortsat Udgivelse af „Tegninger efter ældre nordisk Arkitektur“. Da denne Bevilling udløber med Finansaaret 1901—2, have de ovennævnte Arkitekter V. Koch og Professor Storck, der nu alene besørge Udgivelsen af de nævnte Tegninger, andraget om, at den paagældende Bevilling maa blive fornyet og samtidig forhøjet til 1,500 Kr. aarlig, for at den Opgave, Udgiverne have stillet sig, kan blive løst paa en fyldigere og mere tilfredsstillende Maade, end det har været muligt med de beskudte Midler, hvorover man hidtil har kunnet raade. Det bemærkes i saa Henseende, at medens det hidtil nærmest kun har været mindre Bygninger, man har kunnet opmaale og tegne, er det Tanken, naar de fornødne Midler maatte stilles til Raadighed, at lade større Bygningsværker, navnlig de større Købstadkirker, af hvilke der ingen Opmaalinger foreligge, men hvis arkitektoniske Værdi er betydelig, gennem Opmaaling og Tegning blive kendte for Almenheden.

Idet man henviser til, hvad der tidligere er udtalt om Betydningen af det heromhandlede Værk som et arkitektonisk Kildeskrift af stort Værd, skal man anbefale, at det foreliggende Andragende imødekommes, dog saaledes, at Bevillingen paa ny begrænses til at omfatte et Tidsrum af 5 Aar.

Til IV. 52. Den saakaldte Eiler Rønnovs Gaard i Odense, hvis 2 Etages Forhus er opført 1549 af daværende Lensmand paa Odensegaard Eiler Rønnov til Hvidkilde, er ikke blot Landets ældste daterede Bindingsværksbygning — den ældste, som derefter kendes, skriver sig fra 1571 — men frembyder foruden derved, at den er opført af en historisk bekendt Personlighed, stor Interesse som et Mindesmærke fra et Tidspunkt, der ligger saa nær op ad Reformationsaaret og vor Middelalders Afslutning, og dens svære og stærke Egetømmerkonstruktioner og Enkelthederne i de støttende, stærkt fremspringende Konsoller mod Gaden tyde langt snarere hen paa endnu ældre middelalderlige Forbilleder end paa Paavirkning af Renaissance, der da alt havde holdt sit Indtog her i Landet. Da Gaarden for henved et Par Aar siden blev solgt sammen med tvende tilstødende Ejendomme — som det maatte antages til Nedrivning — henledte Direktøren for Nationalmuseets 2den Afdeling i en Artikel i Berl. Tid. Offentlighedens Opmærksomhed paa det i høj Grad ønskelige i, om dette gamle, i antikvarisk Henseende værdifulde Minde fra Fortiden kunde bevares fra den truende Undergang og ved en omhyggelig gennemført Restaurering føres tilbage, saa vidt muligt, til sin oprindelige Skikkelse. Odense Kommune, der nærede varm Interesse for Sagen, besluttede for at bevare Ejendommen efter forskellige Forhandlinger at købe den for en Sum af 13,000 Kr. under Forudsætning af, at der maatte vise sig